

[Finansministeren.]

Det tredje lovforslag — forslaget til lov om ophævelse af lov om skattelettelse for visse indskud m. v. — går ud på at ophæve adgangen til at opnå den såkaldte 21 pct.s skattelettelse for indskud på særlige konti, afdrag på prioritetsgæld og udgifter til anskaffelse af egen bolig. De bestemmelser, der fortrinsvis har været udnyttet, nemlig reglerne om skattelettelse for afdrag på prioritetsgæld, for kontante købesummer og boligindskud m. v., har ingen eller kun ganske ringe opsparingsfremmende virkning. Bestemmelserne om skattelettelse på særlige konti i pengeinstitutter er kun udnyttet i beskeden omfang. Hertil kommer, at det er forvirrende for skatteyderne og belastende for skattemyndighederne at arbejde med to forskellige sæt regler for skattebegunstigende indskudskonti.

Disse erfaringer taler afgjort for at søge denne ordning ophævet. De opsparingsfremmende hensyn, som ordningen tilgodeser, må i så fald søges fremmet på anden måde, og det er dette, der sker ved de to andre lovforslag.

Så vidt det kan skønnes, er det kun en begrænset nyopsparing, der opnås gennem skattebegunstigelse, og det er samtidig en dyr form for opmuntring til opsparing, i hvert fald i den forstand, at den i forhold til den foretagne opsparing medfører et betydeligt skattetab for staten.

Hvis vi i større udstrækning skal fremme opsparingen, er det derfor ikke tilstrækkeligt alene at arbejde med skattemæssige ordninger. Vi må også overveje andre muligheder for at fremme den private opsparing.

I denne forbindelse kan jeg nævne opsparing til boligformål. Der er i 1964 afgivet en betænkning om dette spørgsmål, og boligministeren har på grundlag heraf forhandlet med repræsentanter for såvel det almennyttige som det private byggeri. Ordningen skulle gå ud på at sikre sparere under 35 år en boligret i nybyggeriet, såfremt de over en vis periode præsterer en opsparing

af en nærmere fastsat størrelse. Ordningen tænkes ikke lovfæstet; men det forslag til lov om boligbyggeri, der i øjeblikket er til behandling, indeholder forslag om en udvidelse af rammerne for såvel det sociale som det private byggeri. Denne udvidelse begrundes bl. a. med ønsket om at muliggøre byggeri for boligspareere uden at begrænse muligheden for at imødekomme boligønsker fra befolkningsgrupper, der ikke er i stand til at præstere den fornødne opsparing.

Jeg kan også nævne, at ungdommens kontaktudvalg arbejder med et forslag om en ungdomsopsparing efter svensk mønster. Det er tanken, at unge, der foretager en regelmæssig opsparing i pengeinstitutter, skal modtage en sparepræmie fra staten. I Sverige fungerer ordningen på den måde, at opsparingsbeløbet tilbageholdes af arbejdsgiveren og indbetales til pengeinstituttet. Sparepræmie gives ikke i form af en egentlig tillægsrente, men som præmier, der fordeles ved lodtrækning mellem alle, der deltager i ordningen. Personlig ser jeg med sympati på denne opsparingsform, og når den er nærmere udformet med henblik på danske forhold, må vi overveje, hvorledes staten bedst kan bidrage til, at denne form for opsparing vinder udbredelse her i landet.

Jeg er bekendt med, at der herudover også rører sig andre nye tanker om opmuntring af den private opsparing bl. a. med henblik på en opsparing i obligationer, og det må vel anses for naturligt, at sådanne tanker indgår i overvejelserne i forbindelse med behandlingen af de nu fremsatte lovforslag.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de tre lovforslag til folketingets villige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om fritagelse for grundskyld til staten samt grundstignings-skyld for skatteåret 1965-66 af landbrugs-ejendomme*,

[Finansministeren.]

Efter lovforslaget, der i det væsentlige er formuleret i overensstemmelse med den tilsvarende lov af 18. december 1963, som er gældende for indeværende skatteår, omfatter fritagelsen den samme kreds af ejendomme, som over landbrugsministeriets budget helt eller delvis får den pålignede amtskommunale grundskyld eller tilskud til delvis dækning af købstadkommunal grundskyld for skatteåret 1965-66 udredet af statskassen.

Jeg har dog med hensyn til de ret få landbrugsejendomme, der er beliggende i købstæderne, fundet det rigtigst, at de holdes uden for fritagelsen for grundstigningsskyld på samme måde, som det var tilfældet i loven af 1. maj 1964 om fritagelse for grundstigningsskyld for skatteårene 1961-62 og 1962-63 af landbrugsejendomme. De grunde, der var anført for at holde dem uden for fritagelsen for grundstigningsskylden for skatteårene 1961-62 og 1962-63, har samme gyldighed, for så vidt angår grundstigningsskylden for skatteåret 1965-66.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget med bemærkninger, skal jeg tilføje, at når nærværende forslag er begrænset til skatteåret 1965-66, skyldes det, at jeg håber, at det inden 1. april næste år lykkes at nå frem til en mere rationel ordning vedrørende ejendomsbeskatningen.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Jeg skal endelig tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i toldloven*.

Forslaget indeholder nogle få ændringer af toldtariffen, og bortset fra den foreslåede ændring af tolden på bordvin skal jeg blot henvise til, hvad der er anført i bemærkningerne til lovforslaget.

For så vidt angår bordvinen, foreslås tolden forhøjet med 1 kr. pr. liter både for bordvin, der indføres i flasker, og for bordvin, der indføres i fustager. Dette forslag er en følge af, at Danmark den 20. februar 1965 har indgået en EFTA-landbrugsaftale med Portugal. Ved denne aftale opnår Danmark en række lettelser for sin eksport af landbrugsvarer til Portugal, og til gengæld skal

Danmark give EFTA-toldbehandling for portugisisk vin, hvilket betyder, at tolden for portugisisk vin ved aftalens ikrafttræden nedsættes til 30 pct. af de nugældende toldsatser, og at portugisisk vin bliver helt toldfri ved udgangen af 1966. Det er imidlertid også et led i aftalen, at Danmark skal forøge værdien af EFTA-toldbehandlingen for bordvin ved at forhøje bordvinstolden. Da det på den anden side ikke er hensigten at forøge den nuværende beskatning af bordvin, vil regeringen foreslå, at afgiften på bordvin nedsættes med 1 kr. pr. liter. Dette vil ske ved et ændringsforslag til det allerede for folkettinget foreliggende forslag til lov om ændringer bl. a. i lov om afgift af spiritus, vin og øl.

For fuldstændighedens skyld skal jeg i øvrigt nævne, at det ikke blot er portugisisk vin, der vil opnå EFTA-toldbehandling. Bestemmelser i EFTA-konventionen medfører, at der må indrømmes EFTA-toldbehandling for al vin med EFTA-oprindelse, altså også for schweizisk og østrigsk vin.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Socialministeren (Bundvad): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om midlertidigt tillæg til folke-, invalide- og enkepensionister samt om midlertidig forhøjelse af grænsen for hjælp til underhold*.

Der stilles forslag om, at der ydes personer, der modtager indtægtsbestemt folkepension, invalidepension eller enkepension, et tillæg på 26 kr. månedlig for ægtepar og 17 kr. månedlig for enlige, gældende fra 1. april i år.

Baggrunden for forslaget er, at regeringen finder det ønskeligt at give pensionisterne en forbedring i deres økonomiske forhold, der ligger på linje med de indtægtsstigninger, der i den sidste tid har fundet sted for andre befolkningsgrupper. Om de overvejelser, der ligger til grund for størrelsen af de foreslåede tillæg, tillader jeg mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget. Jeg gør samtidig opmærksom på, at der har været forhandlet med folkepensionisternes og invalideorganisationernes kontaktudvalg om spørgsmålet.